

Jyri Paretskoi

Metallinetsijät ja viikinkimiekka

Karisto
Hämeenlinna

© Jyri Paretskoi ja Karisto/Kustannusosakeyhtiö Otava 2023

ISBN 978-951-1-47299-5

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2023

I

- Huomenta, Joel. Joko sinä olet valmiina aarre-
jahtiin? isä kysyi, kun Joel istui aamiaiselle keit-
tiön pöydän ääreen.

- Huomenta, Joel vastasi pirteänä. - Olen
valmiina.

- Teillä onkin Jullen kanssa jännä päivä tie-
dossa. Hienoa, että pääsette etsimään aarteita
pellolta.

- Niin on! Sieltä voi löytyä vaikka mitä!

- Totta. Ja onhan se niinkin, että toisen roska
voi olla toisen aarre.

- Miten roska voi olla aarre?

- Välttämättä kaikki eivät ymmärrä, mikä
kaikki voi olla historiallisesti arvokasta ja mer-
kittävää, joten he saattavat erehtyä luulemaan
tosi upeita juttuja arvottomiksi roskiksi.

- Ai vähän niin kuin sun VHS-elokuva-
kokoelmasi?

- Aut. Vähän niin kuin se. Metallinetsijöille
voi tulla lisäksi juuri peltolöytöinä vastaan sel-

laista, mitä joku asiaan vihkiytymätön voisi pitää arvottomana. Niin kuin vaikka korujen katkelmia tai aseiden osia.

- Me kyllä tutkitaan kaikki löydöt tarkkaan. Ja Julle tietää tosi paljon kaikesta.

Joel oli saanut isältään vanhan metallinpaljastimen, ja uusi harrastus oli lähtenyt käyntiin lupaavasti. Tietysti monenlaisia metalliroskia oli löytynyt paljon, mutta oli kohdalle sattunut jo muutama mahtava löytökin. Ihan ensimmäiseksi, jos vanhaa pullonkorkkia ja naulankappaleita ei laskettu, hän oli löytänyt naapurin Heljän kadonneen kultasormuksen.

Paras löytö kaikista oli kuitenkin Julle, mahtava tyyppi, joka aivan äskettäin oli muuttanut lähistölle. He olivat tavanneet sattumalta, kun molemmat olivat menneet metallinpaljastimiensa kanssa etsimään kolikoita uimaranalta. He olivat heti ensitapaamisesta lähtien tulleet hyvin toimeen keskenään. Julle oli Joelia kokeneempi metallinetsijä ja sai vastailta koko ajan Joelin kysymyksiin. Joel oppi nopeasti ja pääsi uuden ystävänsä ansiosta nopeasti perille monista harrastuksen hienouksista.

Tänään heidän tarkoituksenaan oli viettää

koko päivä pellolla, jonka omistajalta Julle oli kysynyt luvan metallinetsintään. Joel suorastaan puhkui intoa, kun hän mietti, mitä kaikkea pelto olikaan kätkenyt multaansa vuosisatojen aikana.

- Onko sinulla jo kaikki tarvittavat kampeet valmiina? isä kysyi.

- Jep. Lupasin mennä kahdeksaksi Jullen luo, mutta tästä ei mene siihen kävellenkään kuin viisi minuuttia, Joel vastasi. - Vaikka mä lähtisin kymmentä vaille ja kävelisin hirmu hitaasti, mun pitää silti odottaa vielä kaksikymmentä minuuttia.

- Harvoin sinua noin malttamattomana näkee.

- Olisit säkin malttamaton, jos olisit mä. Sieltä voi löytyä vaikka mitä aarteita! Joel intoili. - Julle on tutkinut sitä paikkaa etukäteen kartoista ja netistä, ja se vaikuttaa kuulemma tosi lupaavalta.

- Kuulostaa hyvältä. Taustatyö onkin tärkeää. Karttojen ja historian tutkiminen on mielenkiintoista, ja sillä tavalla voi löytää hyviä etsintäpaikkoja, isä sanoi ja ilmeestä päätellen muisteli omia vanhoja etsintäaikojaan.

- Se pelto on lähellä rantaa, tai oikeastaan se